

אֶת הַמָּאוֹר הַקָּטָן, וְדָא שְׂכִינְתָא, דְּאִתְנַטִּילַת
 מִשְׁמַאלָא והוא מאחר שדוד היה חתום ביסוד דמלכות הנוטה לשמאל, שהוא סוד
 מִש"כ 'את המאור הקטן', דהיינו שהוא סוד השכינה התחתונה מלכות הנוטה לשמאל. ע"כ.

פְּרִשֶׁת כִּי תֵצֵא

רעיא מהימנא

מצוה לדון בדיני המוציא שם רע

וְעִנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף וְגו'. (דברים כב) פְּקוּדָא דָא, לְדוֹן
 בְּדִין מוֹצִיא שֵׁם רָע. הֵדָא הוּא דְכִתְיִב, וְעִנְשׁוּ
 אֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף וְנָתַנּוּ לְאָבִי הַנֶּעְרָה כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע
 עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל הנה מצוה זו היא לדון בדיני המוציא שם רע כי זהו מש"כ
 וענשו אותו וגו'. רַבְּנָן, וְהָאִי [רמא] אִיהוּ בְּתַר נִשְׁוֹאִין, דְּאָמַר לָא
 מִצְּאֵתִי לְבִתְךָ בְּתוּלִים ואמר הרע"מ לחכמים שהיו עמו, רבנן הנה דין
 המוציא שם רע הוא דווקא אם הוא הוציא שם רע לאחר הנישואין, והוא מאחר שנאמר
 לא מצאתי לבתך בתולים, ולכן המוציא שם רע לפני הנישואין אין עונשו מאה כסף אלא

אור הרשב"י

של שבה נאמר ספר תהלים: בניצוח, מכולן הללויה, שכולל שם ושבה בבת
 כנגון, במשכיל, במזמור, בשיר, באשרי, אחת.
 בתהלה, בתפלה, בהודאה, בהללויה. גדול [רמא] הרמ"ק גורם האי.

הלימוד היומני

עונשו בדרך אחרת (רמ"ק), וְלֹא כָּל שֵׁם רָע שֶׁקוֹל, דְּמַרְגְּלִים
 דְּאִפְיִקוּ שׁוּם בֵּישׁ עַל אֶרְעָא, אֶתְעַנְשׁוּ בְּגִינָהּ, וּמִיתוּ
 וְלֹא זָכוּ לָהּ, והנה אין כל הוצאת שם רע דומה לחברתה, ולכן המרגלים שהוציאו
 שם רע על הארץ נידונו בגללה ונענשו במיתה בנוסף לכך שהם לא זכו לה, ולכן הגם שארץ
 ישראל הוא סוד אשה, ואם כן היה ראוי שארץ ישראל תנתן למרגלים לכל ימיהם ושיענשו
 במאה כסף, מכל מקום לא היה הדבר כן והוא מאחר שהם הוציאו שם רע לפני הנישואין
 עוד בטרם שהם זכו לארץ, ולכן עונשם היה במיתה מאחר שהם הוציאו שם רע על ארץ
 ישראל שהיא מצד המלכות הנמצאת באצילות שאין לרע שליטה עליה כלל, ואין עונשם
 כדין המוציא שם רע על אשה שהיא מצד עץ הדעת טוב ורע שהוא סוד ירידת המלכות
 לבריאה ששם מתלבשת בקלי' ששייך בה פגם (רמ"ק). וְאֶתְתָּא קַרְקַע אִיְהִי
 בְּאֶרְעָא, בְּמָה דְּאִוְקְמוּהָ, אֶסְתֵּר קַרְקַע עוֹלָם הִיְתָהּ, והטעם
 שנענש המוציא שם רע, הוא מאחר שאשה היא בסוד קרקע עולם, דהיינו שהיא בסוד
 השכינה וכמו שאמרו חז"ל אסתר קרקע עולם היתה, [ורמב] ומשום כך המוציא שם רע עליה
 נחשב לו כאילו הוציא שם רע על השכינה ולכן הוא נענש.

אין הקב"ה נותן ששמו שהיא השכינה תשרה במקום הטומאה

וְאִי תִימְרוּן שׁוּם בֵּישׁ עָלֶיהָ, דְּאֶסְתֵּאֲבֵת בְּאֶחְשׂוּרוֹשׁ,
 וְזִכְתָּהּ לְאֶתְלַבְּשָׂא בָּהּ רוּחָא דְקַדְשָׁא. הִדָּא הוּא

אור הרשב"י

[ורמב] כדאיתא בסנהדרין דף עד עמוד ב' אסתר קרקע עולם היתה.
 והא אסתר פרהסיא הוא! - אמר אבני:

הלימוד היומני

וְכָתִיב, (אסתר ה) וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וסוד הדבר הוא שאם תאמרו דבר רע על אסתר שהיא נטמאה באחשוורוש, ואפ"ה היא זכתה שתלבש בה רוח הקודש בסוד 'ותלבש אסתר מלכות' [ורמג] ובוה כביכול יש הוצאת שם רע על השכינה. **הָא אָמַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (ישעיה מב) אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֵתָן וְתִהְלֶתִי לַפְּסִילִים. וְרוּחָא דְקִדְשָׁא שְׂכִינְתָא הוּת, דְּאִיהִי שֵׁם דְּאֶתְלַבַּשְׁת בְּאֶסְתֵּר** הנה ודאי לא יתכן לומר כדבר הזה, והוא מאחר שאמר הקב"ה 'אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים', דהיינו שאין הקב"ה נותן שמו שהיא השכינה תשרה במקום הטומאה, ולכן מאחר שרוח הקודש דמלכות שהיא סוד שמו יתברך שרתה על אסתר, בהכרח שהיא לא נטמאה באחשוורוש, אלא היא שלחה שידה הדומה לה שתטמא לו כדלקמן.

החכמים שלא יודעים בסתרי התורה סוברים שאסתר נטמאה לאחשוורוש **אָבֵל רִבְנָן, וְוִי לְאִינוּן דְּאֶכְלִין תְּבִין תְּבִל** [רמד] **דְּאֹרֵייתָא** (חמור דאורייתא דאתחשיב ח'כם מ'ופלא ו'רב ר'בנן) **וְלֹא יָדַע בְּסִתְרֵי דְּאֹרֵייתָא** אמנם דעו לכם החכמים, שאוי להם לאותם האוכלים רק את תבן פשט

אור הרשב"י

[רמג] כדאיתא במגילה דף טו עמוד א' ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות, בגדי מלכות מיבעי ליה! – אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: מלמד שלבשתה רוח הקדש, כתיב הכא ותלבש וכתוב התם ורוח לבשה את עמשי. [רמד] הרמ"ק והמהר"ח בהקדמתו לשער ההקדמות לא גורסים תיבה זו.

הלימוד היומני

התורה, [רמח] ומשום כך הם סבורים שאסתר נטמאה, והוא מפני שהם לא יודעים כלל בסתרי תורה, אֵלָא קָלִין וְחִמּוּרִין דְּאוּרִייתָא, קָלִין תְּבִין דְּאוּרִייתָא, חוּמְרָא דְּאוּרִייתָא, חֲטָה, חֵט ה', אֵילָנָא דְּטוֹב וְרַע

אלא הם יודעים רק את הלכות הקל וחומר של התורה, דהיינו שהקלים הם סוד תבן פשט התורה, והחומרות הם סוד חטה, שהוא נוטריקון ח"ט ה', דהיינו שעסקם

אור הרשב"י

כן המשנה אצל סודות התורה נקרא חציר וזה נרמז בס"ה פ' כי תצא בר"מ דרע"ה ע"ב אצל רבנן ווי לאינון דאכלין תבן דאורייתא ולא ידעי בסתרי אורייתא אלא קלין וחמורין דאורייתא קלין אינון תבן דאורייתא וחמורין אינון חטה דאורייתא ח"ט ה' אלנא דטוב ורע וכו' ואלו באתי להרחיב דרוש זה לא יספיקו מאה קונטרסין בלי ספק בלי שום גוזמא האמנם החכם עיניו בראשו כי דברי אמת אני אומר ואל יתמה האדם בראותו ס' הזוהר איך קורא אל המשנה שפחה וקליפין כי עסק המשנה כפי פשטיה אין ספק שהם לבושין וקליפין חצונים בתכלית אצל סודות התורה הנגזרים ונרמזים בפנימיותה כי כל פשטיה הם בעה"ז בדברים חומרים תחתונים.

אמנם הם קליפין טובים למאכל כקליפת קנה הכושם ולכן בהיותם מביני פשטי המשנה כהלכתא בלתי טעות נקרא עין הדעת טוב אבל כאשר ח"ו שונים בה ומטמאים את הטהור ומכשירין את הפסול ומתירין את האיסור אז נהפכת לעין הדעת רע ומר להם.

[רמח] ובענין זה איתא בהקדמת מוהר"ו זיע"א על שער ההקדמות וז"ל: כי המשנה והש"ס הם הנקרא גופי תורה, והנה דבריהם כחלום בלי פתרון ורוזיה וסתריה הפנימים הנקרא נשמת התורה הם הם פתרון החלום הנפתר בהקיץ בסוד אני ישנה ולבי ער וכמ"ש חכמים ז"ל במחשכים הושיבני כמתי עולם זה תלמוד בבלי אשר איננו מאיר אלא ע"י ס"ה הם הם רזי תורה וסתריה אשר עליהם נאמר ותורה אור ואין ספק כי כמו שהיצר נקראת עבד ושפחה בערך האצ"י ונקרא קליפין ולבושין דחול כנזכר בהקדמת ספר התיקונים ד"ג ע"ב וז"ל וביומי דחול לביש עשר כתות דמלאכיא דמשמשי ל"ס דבריאה וא"כ אין לתמוה כי התורה אשר שם שהיא המשנה תהיה נקרא שפחה וקליפין דתורה דאצילות וז"ס כל הבשר חציר הנ"ל במאמר הראשון כי כמו שהחטה שהיא בנימטריא כמנין כ"ב אותיות התורה הגנוזה תוך כמה קליפין ולבושין שהם הסובין והמורסן והתבן והקש והעשב הנקרא חציר